

32 KLEURBLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F. IN NEDERLAND 60 Cts

Nr 4

In dit nummer :

De nieuwe avonturen van

DAN COOPER

DE MUUR VAN DE STILTE

en ons volledig tekenverhaal :

GUTENBERG

Hans Gutenberg
In het jaar onzes Heren 1420 kwam het volk van de vrijstad Mainz aan de Rijn in opstand tegen de patriciërs die er het bewind in handen hadden...

We hebben er genoeg van steeds nieuwe belastingen te betalen!
Jullie worden allen verbannen, en jullie goederen worden in beslag genomen.
Wij zullen voortaan regeren. Uw raad wordt ontbonden verklaard!

De volgende dag vertrekt de jonge raadsheer Hans Gutenberg...
Vaarwel, Hans!
Laat het niet aan uw hart komen, moeder... Ik ga studeren te Straatsburg!

Op weg naar zijn ballingschap, groet Hans zijn zuster in het klooster van Sinte-Klara.

Wat doe je daar, zus?
Ik schrijf voor onze novicen dertig maal de psalmen van David over.

Wat een engelengeduld moet je daarvoor hebben!
Ken jij een beter middel om het Goede woord te verspreiden?

De banneling heeft zich te Straatsburg gevestigd, en wordt er graag gezien.

Als je zo verder gaat, Hans, zal je weldra geen stuiver meer bezitten.
Dan zal God mij wel helpen!

Een jaar later heeft Hans geen geld meer, en wordt hij verplicht in zijn onderhoud te voorzien als klerk bij een notaris.

Intussen te Mainz...
Mijn zoon leeft ellendig in ballingschap. Laat hem ten minste de opbrengst van zijn goederen geworden...

U vergeet, mevrouw, dat zijn landerijen en huizen eigendom geworden zijn van de stad.

Enkele maanden later begeeft de nieuwe burgemeester van Mainz zich naar Straatsburg.
Geef hem zijn eigendom weer!
Aan de galg!

Dat is de man die Gutenberg bestolen heeft!

Onder druk van het volk van Straatsburg gaat de burgemeester de verplichting aan de banneling schadevergoeding te betalen.

Om de Hemel te danken voor dit schitterend idee, besluit Gutenberg de bijbel te drukken met zijn losse letters. Hij zet zich op zoek naar handige helpers, die kunnen zwijgen.

Tijdens wekenlange arbeid maakt Hans Gutenberg zijn eerste handpers.

Op zekere dag, na oneindig veel geduld en inspanning...
Snij verder letters... ik zal een pers laten bouwen waarmee ik zonder moeite duizend bladzijden zal kunnen drukken !

Bij de schrijnwerker Saspach
Je wenst dus een origineel perstoestel. Goed, ik zal het maken...

Twee maanden later...
Mijn uitvinding kan het aanschijn van de wereld veranderen. Ik heb er al het geld in gestoken dat ik bezat.

Dat willen we wel geloven, maar we werden sinds maanden niet betaald.
Beloof ons dan ten minste een deel van de winst.

In het jaar 1436 drukte de geheime drukkerij haar eerste drukwerk : een bijbel in het Latijn.

Kijk eens, Monseigneur !
Wat een regelmatig geschrift. Maar dat werd niet met de hand geschreven...
Dat werd met een pers gedrukt met behulp van losse letters.

Zijn eerste werk oogstte een groot sukses, en Gutenberg bracht zijn drukkerij over naar de stad, en zette zich opnieuw aan het werk.

Helaas, in 1438 overleed Andreas Dritzschen. Zijn erfgenamen eistten zijn rechten op als deelgenoot in de zaak.

Hans Gutenberg wordt veroordeeld duizend dalers te betalen aan de eisers, die het recht krijgen de gemeenschappelijke uitvinding ook uit te baten.

Geruineerd en beroofd van de vrucht van zijn arbeid, keert Hans Gutenberg naar Mainz terug. Zijn ballingschap werd opgeheven.

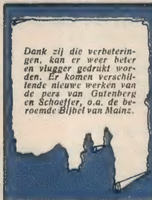

Beste vriend, maak je geen zorgen meer. Ik reken op uw kennis. Ik ben bankier en geef u onbegrensd krediet !...
Johan Fust !

De volgende dag...
Onderteken deze overeenkomst, en we zullen onze concurrenten van Straatsburg wel klein krijgen ! Mijn schoonzoon Peter Schoeffer is een kerel vol goede ideeën...

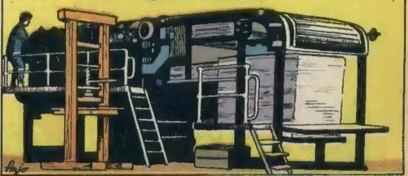

Volgende week: DAUMESNIL

Einde

ONDER ONS VERMA

EENVOUD

ENKELE tijd geleden herlas ik in een nummer van ons blad de geschiedenis van Rome en mijn blik viel op volgende passage :

« In het jaar 98 deed Trajanus zijn intrede te Rome. Hij kwam te voet zonder grote plechtigheid en was eenvoudig gekleed. Zijn vrouw vergezelde hem. Ze droeg geen enkel juweel. Toen ze het keizerlijk paleis binnenging zei de echtgenote van Trajanus : « Ik wil altijd blijven zoals ik » hier ben binnengekomen. »

Dat is een mooi voorbeeld van eenvoud en grootheid.

Al wie een levenstaak te vervullen heeft, op welke plaats dan ook in de samenleving, moet zich steeds bewust zijn van zijn verantwoordelijkheid en het goede voorbeeld geven aan zijn ondergeschikten. Vooraanstaanden moeten steeds bewust zijn van hun taak, die men in een woord kan resumeren : Dienen.

Dit geldt zowel voor de jonge leiders uit de welpenorde of jeugdbewegingen als voor diegenen die leidende functies bekleden.

Leider zijn is moeilijker dan men vermoedt. Denk daaraan wanneer je zin hebt om ook te bevelen en je eigen zin aan anderen op te dringen !

Kuifje

TEVREDEN !

Roger De Clippeleire schreef me een lange brief om zijn mening te kennen te geven over ons blad en noemt alle titels van onze vervolgverhalen. Hij apprecieert ze allen om ter meest. Beste dank, Roger !

FANTASTISCH !

E. v. d. Spek vondt het extranummer van « Kuifje » fantastisch mooi, en drukt er zijn spijt over uit dat de avonturen van Alex, Blake en Mortimer ten einde liepen. Maar wees maar gerust, beste vriend, binnen afzienbare tijd zullen we de nieuwe avonturen van deze helden publiceren.

MEER DAN TEVREDEN

...ben ik over het « Kuifje », zo schrijft H. N., van den Haag, die zich ook speciaal interesseert voor het nieuwe verhaal « Karel de Grote ».

CORRESPONDENTIE

Lutgarde Martens, 61, Gladiolenstraat, Sint-Niklaas, zou graag corresponderen met een meisje van haar leeftijd (12 jaar) liefst in het Frans.

Van een lezer uit De Panne kregen we een aanvraag tot correspondentie maar hij vergat jammer genoeg zijn naam te vermelden. Stuur ons zo spoedig mogelijk je naam en dan publiceren we je aanvraag.

DANK VOOR DE KAARTJES !

TER gelegenheid van Kerstmis en Nieuwjaar hebben talrijke lezers uit Noord en Zuid, en ook uit de vreemde, een kaartje gestuurd naar « Kuifje » om ons hun beste wensen en groeten over te maken. Dat was heel vriendelijk. Ik dank hen allen hiervoor, en in het bijzonder volgende lezers :

Rony De Neef uit Aalst, Edwin Schins uit Schoten, Henri Morren uit St-Stevens-Woluwe, Gilbert Van Slembrouck uit Oostende, Jozef Nijs uit Mechelen, André Van Der Taelen uit Ninove, Henri en Paul Van Litsenborgh, uit Wilrijk, Jos Maes uit Arendonk, Frans Thijs uit Lier, Johan Van den Heuvel uit Mechelen, Willy Boonen uit Hasselt, Ronald De Roo uit Diest, Hedwige Schouppe uit Lier, Frans Vandenwijngaerden uit Leuven, Paul Costers uit Heverlee, Eduard Van Lier, F. Decrits, Fernand Hendrickx uit Grimbergen, Daniel Delorm uit Linden, Luc en Marc Heerwegh uit Antwerpen, Freddy Wery uit Sint-Truiden, Francis Vandervondel uit Brussel, G. en H. Metdepenningen uit Sint-Niklaas, Roger Vanhaudt uit Boom, Jean-Claude en Robert Parein uit Vilvoorde, William Henderson uit Kortrijk, Broeder De Ceuster, André en Harry Saeyvoet uit Boom, Marleen Blondé, Johnny Hoogstoel uit Strombeek-Bever, Pierquet Hendrik uit Dendermonde, Jacques Mulleman uit Kortrijk, Franco Valère uit Mielen-boven-Aalst, Paulette Billiet uit Lier, J. Longerstaey uit Antwerpen, Patrick en Antoine Wijgaerts uit Ronse, Roger De Rop uit Sint-Niklaas, Bruno van Heygen uit Boom, H. Op de Weerdt, Hedwige en Johnny uit Liedekerke, enz., enz...

Nogmaals mijn beste wensen voor een zalig en gelukkig 1957 !

★

HET SPECIALE KUIFJE 'S NUMMER

was in een woord prachtig, zo schrijft A. Volkers van Amsterdam en hij gaat verder : « Ja, « Kuifje » is het netste en mooiste blad dat ik in Nederland heb kunnen ontdekken. Die Willy Vandersteen bewonder ik om zijn tekeningen en zijn Lambik. Ik heb ook veel bewondering voor Hergé, Jacobs, Funcken, Macherot en Martin.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Eigenlijk nogal dom van me om met mijn auto naar de wintersport te rijden nu er benzineschaarste is !

Lap ! Daar heb je het ! Al mijn brandstof is verbruikt !

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

— Ik vergast m'n bezoekers graag op de emoties van de jagers op groot wild!

WIE HEEFT GELIJK?

Eerste toerist: De zonsopgang is hier prachtig!

Tweede toerist: O ja, vooral 's avonds!

DIE LIEVE TANTE

Griet: Mijn tante heeft tijdens haar leven veel tranen gedroogd.

Mietje: Wat 'n lieve tante! En hoe deed ze dat?

Griet: Zij verkocht zakdoeken!

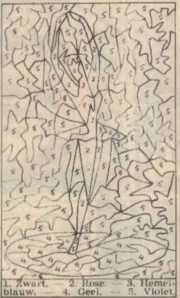
(Grapjes ingezonden door een lezer van Brugge.)

De gelukkige winnaar deelt handtekeningen uit!

KLEURPLAATJE

KLEUR dit plaatje zoals hieronder werd aangeduid en je zal een mooi figuurtje te voorschijn zien komen!

1. Zwart. — 2. Rose. — 3. Hemelblauw. — 4. Geel. — 5. Violet.

ZEG NOOIT NEEN!

DE patroon van een grote firma had een nieuwe reiziger aangeworven en hij drukte hem op het hart:

— Denk er aan: een reiziger moet nooit naar zijn woorden zoeken, is nooit verlegen en aanvaardt nooit een « neen »!

Nieuwe reiziger: Mijnheer kan er gerust in zijn, ik aksepteer nooit een « neen ». Wat zou u denken van 'n voorschotje op m'n maandloon?

DE TEST VAN DE WEEK

Ben je nauwgezet ?

DOE je alles nauwkeurig en met veel zorg? Doe je alles stipt en gewetensvol! Dan kan je ook antwoorden op de vragen welke hier gesteld worden. Ben je een beetje slordig, doe dan je best in de toekomst nauwgezetter en beter te werken, zowel op school als thuis.

	Ja	Neen
1. — Wanneer men kleine kinderen aan je zorgen toevertrouwd, pas je er dan werkelijk goed op en verlies je hen geen moment uit het oog?	....	....
2. — Voer je de taak die je werd opgelegd steeds zo goed mogelijk en gewetensvol uit?	....	....
3. — Maak je je huiswerk met evenveel zorg als je ouders weg zijn en zij je werk niet kunnen controleren?	....	....
4. — Wanneer men je vraagt iets te zoeken, hetzij een voorwerp, een artikel of een citaat, doe je dat dan ook? Geef je je enige moeite het gevraagde te vinden?	....	....
5. — Herbegin je je huiswerk wanneer het van de eerste keer niet helemaal naar je zin is?	....	....
6. — Doe je je uiterste best een vraagstuk zelf op te lossen alvorens de hulp in te roepen van je vriend, grote broer of ouders?	....	....
7. — Weersta je aan de bekoring een tekst uit een of ander boek af te schrijven om je opstel mooier te maken?	....	....
8. — Ben je een vijand van de gemakzucht?	....	....
9. — Weiger je liever een opdracht dan ze slechts half te kunnen uitvoeren?	....	....
10. — Voer je iedere taak nauwgezet en gewetensvol uit?	....	....
Totaal . . .	....	....

DAN COOPER KOMT TERUG IN HET VERHAAL

DE MUUR VAN DE STILTE

Lees blz. 24 en 25 in dit nummer!

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van
KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH — TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

PEPIJN DE KORTE beloofde de Paus te verdedigen tegen de Longobarden, en dient deze laatsten een nederlaag toe. Zijn zoon Karel kon drie paarden op de vijand buit maken. Zij vormen het begin van zijn ruiterij waarvan hij reeds jaren droomt. Als ze weer over de Alpen trekken om naar huis te keren, zegt de jonge prins tot zijn vader, dat de Franken deze weg niet voor de laatste keer aflegden!

Wat bedoel je eigenlijk? De koning van de Longobarden zal zich nu wel koest houden!

Hij zal opnieuw aanvallen in de winter, als we niet over de Alpen kunnen!

Je vergist je, Karel, hij zal niet durven. Als hij het wel doet dan krijg je van mij de paarden die je gevangen genomen hebt!

Ik zal je op tijd en stond aan je belofte herinneren!

Achttien maanden later komt koning Pepijn terug van een bezoek aan Noyan...

Je verzorgt mijn paarden, Karel? Dat is goed!

MIJN paarden, vader!

Hoezo de jouwe?

Ja, het zijn de paarden die je me beloofd hebt!

Een gezant van de Paus wacht op je, vader. De Longobarden hebben Rome aangevallen!

Rome houdt stand tot in de lente en eens de sneeuw en het ijs gesmolten, rukken de Franken weer op om de Paus te helpen. Karel leidt zelf zijn ruiters. Het leger van de Longobarden wordt in de pan gehakt en in Italië heerst weer vrede.

Tien jaar later, in 767...

Karel ik ontving zo juist belangrijk nieuws... Aquitanië is in opstand gekomen!

Ik trek met mijn trouwe ruiters ten strijde...

Aan het hoofd van zijn cavalerie rukt Karel op om de opstand te dempen.

Langs waar gaan we?

Ik ken de streek. Wij nemen die weg, hij is korter.

Klim op de heuvel en zeg me hoe de vijand opgesteld is.

Tot uw dienst.

De verkenner komt terug.

Monseigneur, de vijand is opgesteld alsof wij van de grote weg zouden komen.

Karel wil de vijand verrassen en maakt zich gereed om hem in de rug aan te vallen.

(Wordt voortgezet.)

KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR R. Macherot

De geheimen van de SARGASSO ZEE

ZO men de Atlantische Oceaan in rechte lijn oversteekt van Rio de Oro in Afrika naar Havana op Cuba, komt men in de Sargasso Zee terecht die zich uitstrekt ter hoogte en ten oosten van de Bahama-eilanden en ten zuiden van de Bermuden. De Sargasso Zee is een zee in de Atlantische Oceaan, een zee waar er geen wind is en waarin uitgestrekte velden wier, sargassum, drijven. Ze beslaat een oppervlakte van 8.600.000 km2.

KERKHOF VAN DE SPOOKSCHEPEN

IN het centrum van die zee van wier zou het eiland van de verdronken schepen liggen. Ze zouden daar in de loop van de eeuwen door de stromingen bijeen gedreven zijn, aldus vertelt de legende. Men zou er snekken van de Vikingers broederlijk verenigd vinden met zeilschepen van de Arabieren, de Spaanse galjoenen, driemasters en stoomboten... Wie doorheen de Sargasso Zee vaart, vindt het eiland niet, hoe hij ook speurt. Hij ziet niets dan de oneindig blauwe lucht, het water en het wier. Niemand zag dat kerkhof van spookschepen ooit om de eenvoudige reden dat het niet bestaat.

CHRISTOFFEL COLOMBUS WAANDE ZICH DICHT BIJ LAND

DE grote ontdekkingsreiziger was de eerste die het bestaan van de Sargasso Zee vermeldde. Hij en zijn bemanning meenden dat ze heel dicht bij het vasteland moesten zijn, toen ze al dat wier zagen. Hun teleurstelling was groot, want ze moesten nog dagen en dagen varen. De ronde voorstevens van de karvelen gleden gelukkig over dat wier, ze bleven er niet in steken. « We hebben veel gras gezien », schreef Christoffel Colombus in zijn logboek. Nergens is er bij hem sprake over spookschepen, fantastische verschijningen of geheimzinnige gestalten als het ware uit nachtmerries weggelopen. Het is waar dat onze zeelui toen eigenlijk nog niets afwisten over die wierzee, dat kwam pas veel later.

DE VERVLOEKTE ZEE

LANGZAMERHAND werd de Sargasso Zee tot spookzee, tot vervloekte zee die men best uit de weg bleef. De oorzaak van vele legenden, waarin de Sargasso Zee de rol van vervloekte zee speelt, is waarschijnlijk te zoeken in het feit dat er geen winden zijn. Er heerst werkelijk een volledige windstilte en, je weet het, de zeilschepen waren afhankelijk van de wind.

Kwamen ze in de Sargasso Zee terecht, bleven ze daar dagen, zelfs weken zwalpen. Het eten werd dan schaars, het drinkwater ontbrak. Zeelui met een lege maag en die bovendien dorstig zijn, zien makkelijk spookschepen en monsters... Enkele schrijvers hebben hun verbeelding vrije loop gelaten en beschrijven het eiland van de spookschepen in de Sargasso Zee alsof ze er zelf zijn geweest en het eiland met eigen ogen hebben gezien !

PALINGEN VAN TWINTIG METER

WETENSCHAPPELIJKE expedities doorkruisten de wierzee, want, hoe ook, ze is een fenomeen. Alexander von Humboldt en Matthews F. Maury wijdden er studies aan. Er was de Challenger-expeditie onder leiding van sir Wyville Thomson, de Deense oceanografische expeditie en die van prins Albert van Monaco. Niemand vond het kerkhof van de spookschepen en wrakstukken, maar de

geleerden vergaarden vele interessante gegevens over die zee-in-de-oceaan. Men schat het gewicht van de algen of van het wier dat in deze zee drijft op tien miljoen ton. De algen drijven aan de oppervlakte, dank zij blaasjes die met lucht gevuld zijn, ze leven in dichte kolonies samen met vissen en schaaldieren welke men nergens anders ter wereld vindt.

Een lid van de Deense oceanografische expeditie had het geluk in de Sargasso Zee larven van palingen te vangen die de respectabele lengte van 1,50 m bereikten. Volwassen moeten deze palingen 15 à 20 meter lang zijn! De volwassen palingen komen uit poelen, rivieren en stromen naar de Oceaan en vinden hun weg naar de Sargasso Zee, waar ze paren en eieren leggen. De oude palingen vinden er hun graf, de jonge glasaaltjes leggen de oneindig lange weg in tegenovergestelde richting af. Van uit de Sargasso Zee zwemmen zij naar de stromen en rivieren waar eens hun ouders woonden.

STEEKT ER TOCH WAARHEID IN DIE LEGENDE ?

MISSCHIEN steekt er in de legende, als zou de Sargasso Zee het kerkhof van de spookschepen en wrakstukken zijn, enige waarheid. Het is mogelijk dat de wrakstukken van schepen die daar door de stromingen van de Oceaan werden aangespoeld, er nog een tijd lang rondzwalpen en dan stilaan wegzinken in het dikke wiertapijt. Men zou het kerkhof dus niet aan de oppervlakte vinden, maar drie of vier duizend meter onder de waterspiegel.

Het is inderdaad niet onmogelijk dat de wrakstukken van schepen, die in de Sargasso Zee terecht komen, er nooit meer uit geraken.

RENDEZ-VOUS VAN DRIJVENDE MIJNEN

DE zeelui vrezen thans de Sargasso Zee niet meer om de windstilte of om het wier en vele zeeroutes lopen er dwars over. Het is echter een feit dat deze zee, na de eerste en na de tweede wereldoorlog, opnieuw gevaarlijk was, omwille van de mijnen die daar door de stromingen waren aangespoeld. Aan boord van een cargo, die bananen naar Europa bracht, voer ik eens door die zee van wier en kon er de algen bewonderen in het licht van de ondergaande zon. Pas toen ik thuis was, hoorde ik vertellen dat men daar vaak op mijnen stootte !...

Om haar vele legenden is de Sargasso Zee ten slotte niet zo belangrijk, veel interessanter is ze om de dieren en de planten welke de geleerden aldaar ontdekken.

EEN EXCLUSIVITEIT « KUIFJE »

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

DE ITALIAAN IS DE STERKSTE

DE hippodromen zijn er niet alleen om paarden te zien lopen en ze te bewonderen, ze zijn ook het centrum van de elegantie geworden en al de laatste modesnufjes zie je er defileren... In Groot-Brittannië schittert de naam Epsom en koningin Elizabeth zou voor niets ter wereld de grote derby willen missen, die aldaar door de beste renpaarden wordt betwist.

IN Frankrijk zijn het Longchamp en Auteuil waar tien duizenden belangstellenden elkaar verdringen en reikhalzen om toch maar een glimp op te vangen van de beroemde paarden die de « Grands Prix du Jockey Club », « Arc de Triomphe » en « Grand Steeple » betwisten.

Rigot, een Italiaans renpaard, is ongetwijfeld de grootste kampioen van de laatste jaren en heeft nu, na vier jaar, zijn loopbaan schitterend beeindigd. Tweemaal won Rigot de « Arc de Triomphe » te Longchamp. De Fransen hadden een beroep gedaan op de beste krachten uit de vermaardste stallen van Groot-Brittannië, Ierland, Duitsland en Amerika om Rigot een nederlaag toe te brengen. De Parijzenaars waren talrijk opgekomen en weinig liefhebbers konden aan de bekoring weerstaan te wedden op de overwinning of op de nederlaag van de Italiaanse crack. Radio, televisie, cinema en wat weet ik meer werden er bijgesleept om iedere sekonde van die spannende wedstrijd in woord en beeld vast te leggen. Toen de paarden voorbij de tribunes difileerden had iedereen slechts ogen voor Rigot. Zou hij winnen? Zou hij verliezen? Wat was er zo speciaals aan dat renpaard dat het steeds won? Als paarden kunnen lachen, dan heeft Rigot beslist in zijn baard gelachen om al die herrie en om al de moeite, welke sommige mensen zich hadden getroost om hem in het zand te doen bijten.

De rivalen trachtten Rigot steeds weer opnieuw in te sluiten, maar dat baatte niet. Hij was de sterkste en won!

De Amerikanen stonden te dansen van geestdrift, die super-crack wilden ze kopen. Volgens de laatste berichten hebben ze reeds van 40 tot 50 miljoen geboden, maar Rigot werd nog niet verkocht!

Wij hebben een goede draver aan Gelinotte, een paard van Franse afkomst dat op zekere dag door een kleine ambtenaar voor een appel en een ei werd gekocht. Hij wint er thans miljoenen mee.

Om een beroemde steeple-chase of koers met hindernissen te zien, moet je naar Schotland gaan. Velen zijn geroepen voor een steeple-chase, maar weinigen uitverkoren... Met andere woorden : vele paarden starten, maar er zijn er slechts weinigen die toekomen. Talrijke liefhebbers van paardekoersen en vele tokkers zijn sterk tegen deze koersen gekant, omdat ze gevaarlijk zijn voor de paarden en er ieder jaar dodelijke valpartijen te betreuren zijn.

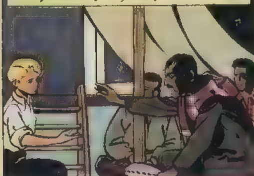

— Die schiet goed, die neem ik!

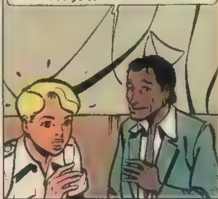

HET GEHEIM VA

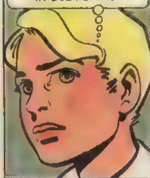
Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

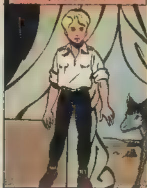

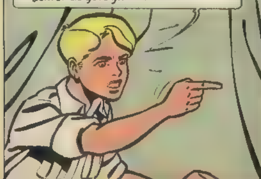

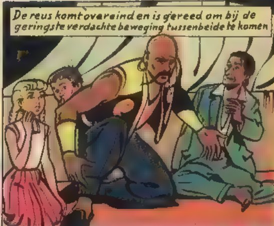
N BALIBACH

Onze vrienden moeten voor het gerecht van de Zigeuners verschijnen. Ze worden ervan beschuldigd een lid van de stam te hebben gedood

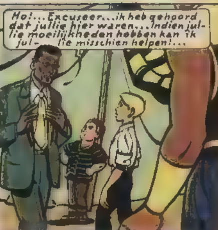

DE JUISTE ANTWOORDEN OP DE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG

ONZE Grote Prijsvraag kende zoals ieder jaar een groot sukses. Duizenden antwoorden stroomden toe en er wordt dag in dag uit hard gewerkt om die te schiften en te rangschikken.

De lijst van de winnaars kunnen we thans nog niet geven, maar in afwachting krijg je hier dan reeds de juiste antwoorden op al de vragen. Je kan ze vergelijken met de antwoorden die je hebt ingezonden en zelf reeds uitmaken of je kans hebt je naam bij die van de winnaars te ontdekken !

EERSTE PROEVE : *Wat'n eigenaardig dier!*

Dat dier bestaat uit vijf verschillende dieren :
1. OLIFANT. — 2. GIRAFFE. — 3. ZEBRA. — 4. KAMEEL. — 5. NEUSHOORN.

TWEEDE PROEVE : *Hoe waren zij als kind?*

Foto A hoort bij foto nr 2 : Koningin Elizabeth van Engeland.
» B » » » nr 5 : De hertog van Edinburgh.
» C » » » nr 6 : Ex-koning Faroek.
» D » » » nr 3 : Koningin Juliana van Nederland.
» E » » » nr 4 : President Eisenhower.
» F » » » nr 7 : Prinses Margaret van Engeland.
» G » » » nr 1 : Paus Pius XII.
» H » » » nr 8 : Grace Kelly, prinses van Monaco.
» I » » » nr 10 : Shirley Temple.
» J » » » nr 9 : Ex-president Truman.

DERDE PROEVE : *Zo'n grappig orkest!*

Instrument A hoort bij figuur nr 5.
» B » » » nr 3.
» C » » » nr 8.
» D » » » nr 6.
» E » » » nr 10.
» F » » » nr 4.
» G » » » nr 1.
» H » » » nr 9.
» I » » » nr 7.
» J » » » nr 2.

VIERDE PROEVE : *Ken je deze stad?*

Foto I : LONDEN. — Foto II : QUEBEC. — Foto III : ROME. — Foto IV : KOPENHAGEN. — Foto V : BERN.

VIJFDE PROEVE :

Is deze wel de VW waarvan je droomt?

	Juist	Verkeerd
1. Snelheidsmeter	X	
2. Verwarmingsuitlaat		X
3. Kip-asbakje	X	
4. Handschoenkastje	X	
5. Schakelaar van de koplichten	X	
6. Schakelaar van de ruitenwissers	X	
7. Regelknop van het verwarmingssysteem		X
[illegible] Starter- en kontaktknop	X	
[illegible] Sluiting van de voorkoffer		X
10. Trekknop van de luchtklep		X

BIJKOMENDE VRAAG

(Om deelnemers met hetzelfde aantal punten te schiften).

Een Volkswagen 1956, bestuurd door een chauffeur van de firma en vergezeld van meester Frankignoul, deurwaarder te Brussel, legde de afstand Brussel-Oostende (van het begin tot het einde van de autosnelweg) af in :

Uren		Minuten		Sekonden	
0	0	5	8	1	2

Ziezo, vrienden, daar zijn we dan mee klaar ! Nog een beetje geduld en je krijgt de lange lijst met de gelukkige winnaars !

OPERATIE WAAGHALS

Nagezet door de politie vluchten Ken Dolan en Hilary naar Birkfeld. Een chauffeur van een zware vrachtwagen neemt hen een eind mee maar heeft hen, tot grote schrik van Ken, ook herkend...

KEN REDT DE SITUATIE

(55) KEN voelde de knie van Hilary tegen zijn been drukken wat bewees dat deze laatste het gevaar waarin zij verkeerden ook aanvoelde. Zij moesten onmiddellijk handelen want in de verte doken de eerste huizen van Birkfeld reeds op. Indien ze niet binnen de vijftien minuten konden vluchten, zou de chauffeur hen makkelijk op de drempel van het politiecommissariaat kunnen afzetten! Het leek echter te gewaagd van die hoge vrachtwagen te springen.

(56) HET was net of de chauffeur voelde dat zij een wanhopige poging zouden aanwenden om te vluchten, want hij reed plotseling sneller. Ken herinnerde zich welk gevaarlijk maneuver hij soms op de Engelse wegen uithaalde. Dit maneuver bestond er in, op glibberige baan plotseling de handrem te trekken en z'n wagen toch veilig te midden op de weg te houden. Misschien zou een maneuver van die aard de zaak kunnen redden.

(57) DOLAN aarzelde geen ogenblik. Hij greep de handrem en trok die brutaal naar zich toe. Hetgeen volgde ging bliksemsnel. De vrachtwagen gleed uiterst links van de weg en keerde zich dan helemaal om. Terwijl de bestuurder tevergeefs trachtte weer meester te worden van zijn zware wagen, stootte Ken zijn gezel in de ribben. Dat was het sein voor de vlucht.

(58) OP gevaar af de hals te breken sprongen zij van de de camion. Ken had geluk maar Hilary, meegesleurd door de snelheid van de vrachtwagen, kwam op de schouders terecht, en ging hals over kop. Hij had gelukkig geen schrammetje. De twee vrienden liepen zo vlug ze konden naar het kleine bos, links van de weg. De chauffeur worstelde intussen nog steeds met zijn vrachtwagen.

(59) KEN en Hilary waren nauwelijks een 20-tal meter ver of zij hoorden achter zich een doffe plof en gerammel van plaatijzer. Zij keerden zich om. De vrachtwagen was tegen een kleine helling langs de weg gebotst. De chauffeur stapte uit om de schade op te nemen. Het was niet ernstig. Wat zou hij nu doen? De twee spionnen achtervolgen of zijn weg voortzetten? De man aarzelde en keek van zijn vrachtwagen naar het kleine bos waarin de twee Engelsen zich hadden verscholen.

(60) TEN slotte koos hij het wijselijk besluit zijn weg te vervolgen. Hij vloekte krachtig en stapte in zijn wagen. Wat hij echter ook deed, de vrachtwagen weigerde te starten. « Prachtig! » zei Hilary. « Beste vriend, je tussenkomst is gelukkig geweest. Nu kan de chauffeur de politie van Birkfeld niet verwittigen. Het huis van mijn vriend ligt gelukkig niet ver meer. Daar kunnen we op adem komen en nadenken over wat ons verder te doen staat.

VERHAAL VAN N. GOUJON

DRAMA IN DE

EVEN naar mijn kalkoen kijken, hij mag niet te vlug braden. Als de oven maar niet te heet is, zei Mw Pavily, en ze opende de voorzichtig de oven waarin de kalkoen, bestemd voor het kerstfeest, zachtjes braadde.

Vader en zoon die een partijtje kaart speelden keken zelfs niet op. De fijne geur van de kalkoen vulde heel de woonkamer, en kittelde het reukorgaan van Pieter Pavily die nu toch een oogslag wierp op het heerlijk gebraad en verheugd uitriep :

— Dat ziet er lekker uit ! Daar zullen we van smullen, nietwaar, Jan !

DE jongen klapte in de handen en watertandde reeds. De kalkoen zag er inderdaad smakelijk uit. De tafel was reeds mooi gedekt en het zag er naar uit dat ze samen een gezellige kerstavond zouden doorbrengen.

Het sloeg elf uur.

— Binnen één uur is mijn kalkoen gereed ! zei mevrouw Pavily.

Haar woorden werden echter gesmoord in het knarsen van remmen en het piepen van rubberbanden op de hard bevroren grond.

— Nu nog een klant ? vroeg Pavily zich af en hij aarzelde even om op te staan. Nu ja, ons werk gaat altijd voort. Ik heb het licht bij de benzinepomp laten branden in de hoop dat er enkele automobilisten zouden stoppen. Ik heb het dus zelf gewild...

Het benzinestation van Pavily lag op een helling langs een grote autosnelweg en was normaal heel de nacht open.

— Vooral nu het zo koud is en de sneeuw het de automobilisten erg lastig maakt, is het best dat we het station open laten deze nacht, al vieren we dan ook feest, had Pavily aan zijn vrouw gezegd.

In de grond was hij er blij om dat hij een klant had; kon hij ten minste bewijzen dat hij zich niet had vergist !

— Zo mag je niet buiten, het is te koud ! Trek toch je overjas aan.

Pieter haalde de schouders op en greep glimlachend naar zijn met pels gevoerde korte jas.

De automobilist klaxoneerde.

— Ha, ha, die is beslist haastig. Wie weet hoever hij nog moet rijden vannacht, bromde Pieter.

De automobilist was misschien minder haastig dan Pieter wel meende, want hij klaxoneerde niet meer.

Pieter zette de kraag van zijn jas op en knipte de grote elektrische lamp aan die het benzinestation hel verlichtte. Dan opende hij de deur. Het was koud. Een hevige wind blies hem in het gelaat. Kleine witte sneeuwvlokken dwarrelden neer uit een loodgrijze lucht.

Het was een Citroën 2 PK die voor de eerste benzinepomp stond en Pieter trad er snel op toe, bleef plotseling staan en draaide zich naar rechts. Op de autosnelweg, juist op het punt vanwaar er een kleine betonnen weg van de autosnelweg naar het benzinestation liep, vertrok er een auto in vliegende vaart. De twee koplichten van de auto waren op het benzinestation gericht en een ogenblik was Pieter er zodanig door verblind dat hij niet goed zien kon, wat voor een wagen het was en wat hij daar eigenlijk mocht uitvoeren.. .

— Eigenaardig, bromde hij, wat moest die auto eigenlijk ? Misschien verkeerd gereden. Best mogelijk in die sneeuw...

Hij keerde zich nu weer naar de kleine Citroën, waarvan de koplampen brandden en wiens motor regelmatig ronkte. De automobilist vertoonde zich niet. Misschien had hij helemaal geen lust bij die koude naar buiten te komen. Pavily naderde nog een stap en bleef dan als aan de grond genageld staan.

— Wat betekent dat ? Daar is niemand in die wagen ! Hoe is dat mogelijk ?

Een ogenblik neep de angst hem de keel toe. Hij herinnerde zich wat hij de laatste tijd in de kranten had gelezen over overvallen gepleegd op eenzame automobilisten.

Hij pakte zijn moed in beide handen en drukte zijn neus tegen de ruiten van de Citroën. Hij wilde eindelijk weten waarom die auto daar stond. Wat hij in de auto zag, deed hem achteruit deinzen... Hij beheerste zich echter spoedig, greep het handvat van de deur en opende ze vlug.

— Bent u ziek, mijnheer ?

Niemand antwoordde op deze vraag, alhoewel er wel degelijk een chauffeur in de wagen zat. Hij was voorover op het stuur gevallen, zijn rechterarm hing als verlamd naast zijn lichaam, zijn gelaat was doodsbleek.

Pavily greep de man bij de schouder en vreesde een ogenblik dat de man dood was. Maar neen, gelukkig was dit niet het geval. Hij ademde nog. Misschien was het slechts een ongesteldheid.

— Ik moet hem uit zijn wagen halen en verzorgen, maar alleen zal ik het niet kunnen.

Jan verscheen op de drempel van de woning en riep :

— Wat is er aan de hand, papa ?

— Zeg aan mama dat ze naar hier komt om me te helpen. De chauffeur van deze wagen is ziek !

Pavily liep om de Citroën heen en stelde vast dat de linkerdeur open was.

— Eigenaardig !

Pieter gunde zich niet de tijd daar verder over te piekeren, hij greep de man onder de armen, lichtte hem op, hees hem op de schouder en draaide zich om. Toen merkte hij dat er tussen het benzinestation en de autosnelweg verse sporen stonden. Die sporen liepen van de snelweg naar het benzinestation en keerden niet terug. Wie was er door de sneeuw gelopen ? De chauffeur van de Citroën 2 PK ? Onmogelijk de wagen had immers die weg niet alleen afgelegd !

— Dat is erg geheimzinnig, zei hij, en hij speurde aandachtig in het duister of er niets of niemand bewoog in de omgeving. Maar neen, alles was stil.

NACHT!

— Wat is er gebeurd? riep mevrouw Pavily. Is die man gekwetst? Is hij dood?

— Neen hij is niet dood, maar we moeten hem verzorgen.

Enkele minuten later lag de man reeds uitgestrekt in een zetel. Pavily ontdeed hem van zijn overjas en sjaal. Het was toen dat de vrouw naar het voorhoofd van de onbekende wees en riep :

— Maar Pieter, die man is niet ongesteld, zoals je beweert, kijk eens naar die buil op z'n voorhoofd.

En inderdaad, een grote buil verscheen op het voorhoofd van de man.

— Misschien werd hij aangevallen, fluisterde Pieter, bekommer je om hem, ik telefoneer onmiddellijk naar de politie en naar de dokter.

— Indien we « hen » willen inhalen, mogen we geen minuut verliezen.

Jan staarde zijn vader nieuwsgierig aan.

— « Hen » inhalen? Wie bedoel je? Heb je bandieten gezien?

Pieter antwoordde niet. Hij had de hoorn reeds afgehaakt en vormde het nummer van de geneesheer die ongeveer tien kilometer van daar woonde.

(WORDT VOORTGEZET.)

HET ONZICHTBAAR LICHT

2. - De Scherpschutters

TEKST VAN LOUIS GERNAY

OKINAWA, een aprilnacht van het jaar 1945.
Ergens op een deel van het eiland dat reeds in handen van de Mariniers kruipen enkele pantserwagens als reusachtige stalen kevers traag en blind voorwaarts... Blind ? Niet helemaal. De Sherman die aan het hoofd rijdt stopt plotseling. De gevechtstoren draait naar een onzichtbaar doel. VUUR ! Een schot rolt over het land, het lawaai gaat verloren in het krijgsrumoer.

DRIE kilometer vandaan werd een vesting van de vijand door een raak schot getroffen. Een reusachtige vlam stijgt op in de nacht. Het is een benzineopslagplaats die in de vlammen opgaat. De Japanse soldaten vragen zich verbaasd af wat er gaande is ? De Amerikanen schieten thans 's nachts en in volle duisternis beter dan overdag !

DAAR is enige reden toe ! Sommige Amerikaanse tanks werden, bij wijze van experiment, uitgerust met een periscopisch viseur met infrarode-stralen. Ook in een pikdonkere nacht kan daarmee de ligging van een ver afgelegen doel juist bepaald worden. Dit is de eerste praktische toepassing van een geheim dat door de Amerikanen in Duitsland ontdekt werd.

DE infrarode-stralen zijn voor de mensen onzichtbaar. Zij boren door de nacht, door de dichtste nevel en ontdekken alles. Niets ontsnapt hen. Tijdens de laatste wereldoorlog maakten de verkenningsvliegtuigen gebruik van infrarode-stralen om 's nachts foto 's te nemen van de streek waarover ze vlogen. Ze ontdekten meer dan verkenningstoestellen bij klare dag. Zij ontdekten ook de handigste camoeflages, zoals bv. startbanen voor vliegtuigen, loodsen ens.

DE viseur die eens in de Sherman van Okinawa stond werd thans verkleind en ingebouwd in de helm van de soldaat. Met dit toestel kan de chauffeur van auto of vrachwagen 's nachts rijden met gedoofde lichten en dat tegen een snelheid van 50 kilometer per uur. Met dit toestel is ieder soldaat een « sniper » (1).

(1) Sniper : scherpschutter.

R. LELOUP.

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De politie komt het evenbeeld van Kid Ordinn, dat zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal, afhalen.

De bandiet wordt op een paard gehesen en aan het zadel vastgebonden.

De woedende menigte jouwt de schurk uit.

Chick Bill komt onder de indruk van de vreemde houding van de bandiet. Hij houdt Kid Ordinn scherp in het oog en ontdekt geen zweem van leedvermaak op het gelaat van de adjunct-sheriff.

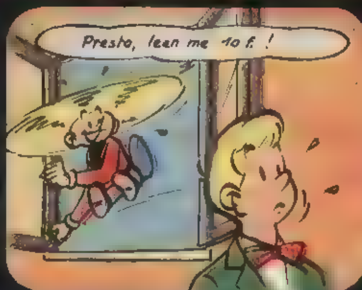

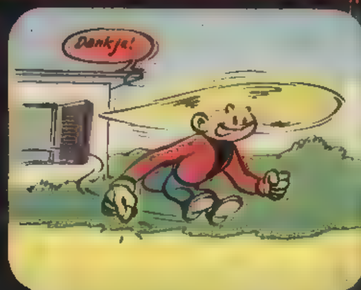
(Wordt voortgezet.)

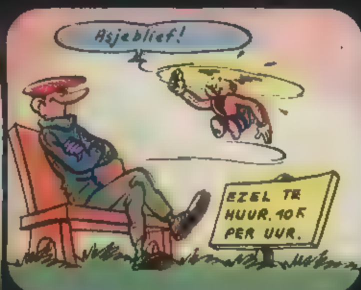
Ken je reeds de albums « Kid Ordinn komt in opstand » en « De Zonderlinge Cosy Mom » met die grote helden Chick Bill en Kid Ordinn?

Onze tekenfilm voor alle jongens van

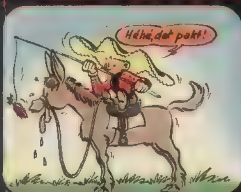

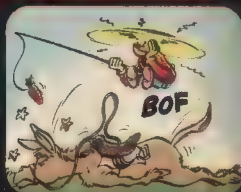

7 tot 77 jaar en ... de anderen!

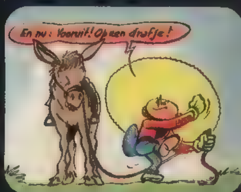

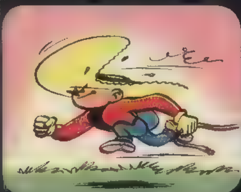

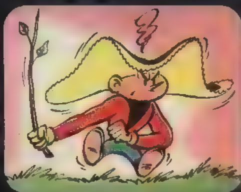

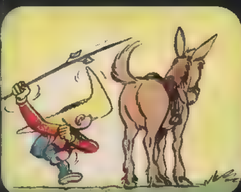

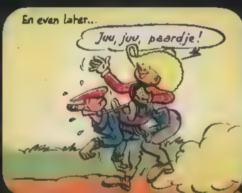

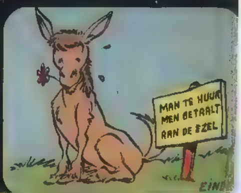

LONDENSE REISINDRUKKEN

HET BRITSE PARLEMENT

IN de Engelse hotels krijgt men 's middags soep, schapenbout, pureeaardappelen, ijs en koffie. 's Namiddags beginnen de kantooruren doorgaans later dan bij ons, en ik maakte van enkele uren vrije tijd gebruik om Big-Ben eens van dichterbij te gaan bewonderen. Heel de toren was omringd door een ijzeren staketsel. Men herstelt het gebouw dat als zeer typisch Engels doorgaat, en deze opkalefatering bleek ook symbolisch te zijn. Engeland heeft tijdens de laatste vijftien jaar zoveel zware slagen te verduren gekregen, dat een opkalefatering onvermijdelijk is : het verlour India, Palestina, Zuid Afrika en nu onlangs nog Suez en morgen misschien Cyprus...

En nadere kennismaking met de Engelsen viel veel beter uit dan ik had verwacht. Ze zijn gereserveerd, moeilijk te benaderen, maar wanneer men met hen in gesprek komt, worden ze mededeelzamer. Zo vernam ik uit verschillende gesprekken met Engelsen dat het leven in Engeland doorgaans goedkoper is dan bij ons. De koffie, de boter, het vlees zijn er minder duur. Een appartement van vier kamers kost vijf tot tien pond per maand, (een pond is 125 fr. waard). Kolen, gas en elektriciteit zijn eveneens goedkoper, maar de lonen liggen natuurlijk in verhouding lager...

De Engelsman geeft veel uit voor zijn vermaak. Zo zijn er in Engeland niet minder dan zes miljoen televisietoestellen en de gemiddelde prijs van een T.V. — toestel bedraagt toch 50 pond ! Deze toestellen zijn voor de overgrote meerderheid verspreid onder de arbeiders en kleine bedienden, die de programma's van de televisie meer volgen en apprecieren dan de intellektuelen en betere standen, die het zich kunnen permitteren naar opera, teater, music-hall of sportveld te gaan en er de goede plaatsen betalen.

Het is opvallend hoeveel roodharige mannen, vrouwen en kinderen in Engeland rondlopen, en welk 'n rijke varieteit roodharigen er te vinden is. Van licht Germaans blond tot roestrood. De Engelse dames hebben doorgaans minder smaak dan de meisjes en vrouwen van bij ons. Ze zijn echter zo mogelijk nog huiselijker. Voor een Engelse huisvrouw is haar home of de woning een heiligdom, maar voor de Engelse mannen is de bekoring van de clubs onweerstaanbaar. Het aantal clubs dat men in Engeland aantreft is een gesloten drankgelegenheid, die alleen voor de leden toegankelijk is. Er zijn clubs van journalisten, studenten, handelsreizigers... Er zijn zelfs clubs van mensen die met een MG of een ander Engels merk rijden, en in het bezit van een bepaalde wagen een voldoende reden vinden om speciale vriendschapsbanden aan te knopen.

Het bezoek aan enkele van die clubs met Londense vrienden, gaf mij een heel nieuw inzicht in het Engels gezelschapsleven. De Engelsen zijn dorstige mensen en bezitten veel meer humor dan er op hun doorgaans gesloten gelaat te vermoeden valt. Alle vormen van humor, van zachte ironie tot sarcasme, worden meesterlijk beoefend in het kader van zo 'n Londense club.

In Londen leven tamelijk veel Belgen. Zo was het mij opgevallen tijdens een taxirit dat een zekere Benoit Bulcke, een uithangbord aan zijn winkel had gehangen waarop vermeld stond « Charcuterie Française », en dat in het hartje van Londen ! Deze Bulcke zal negen op tien wel een zoon zijn van een uitgeweken West Vlaming (uit de eerste wereldoorlog ?) Vlamingen vindt men in de artistenbuurt, in de internationale Sohowijk, in, op de dagbladredacties van Fleetstreet, en zelfs in de kantoren van de BBC, de Britse Radioomroep ! Een van die Vlamingen toonde mij in Bush-House, meters onder de grond, de studios van waar tijdens de oorlog de uitzendingen werden gegeven die iedere avond aanvingen met de eerste maten van de vijfde symfonie van Beethoven.

De BBC is een van de grote nationale instellingen in Engeland, en is inzake gebouwen, materieel, personeel, enz. de grootste van alle Europese radioomroepen. Aan het hoofd van de BBC staat een militair : luitenant-generaal Sir Yan Jacobs. Het is een streng man, die heel wat moreel gezag heeft en door zijn personeel wordt bewonderd. Voor de televisie alleen telt de Britse BBC bij de 4.000 man personeel en voor de radio... 13.624 mannen en vrouwen !

Een van de grote onderwerpen die in het middelpunt van alle gesprekken staan, zowel bij de arbeiders als bij de journalisten, als in de betere kringen, is de automation (een vereenvoudige vorm van automatisation), d.w.z. de verder doorgedreven mechanisatie van de arbeid in de grote fabrieken, staalbedrijven, autofabrieken, enz. Deze ver doorgedreven mechanisatie maakt honderden, soms duizend arbeiders overbodig, maar werkeloosheid valt er niet te vrezen in Engeland, want in de mijnen is er werk genoeg, en de Londense busmaatschappijen vinden geen chauffeurs voor hun bussen.

De Britse arbeider is honkvast en wanneer hij geen werk meer vindt in de autofabrieken van Birmingham, waar hij jaren heeft gewerkt, dan moet er veel gebeuren eer hij naar een andere streek verhuist, waar er werk is in overvloed.

Johan de BRABANDER.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS · GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DERTIG TIRANNEN

EEN jong en sterk volk was er in geslaagd een flink stuk van Europa in te palmen en een hele reeks minder sterke volkeren onder de voet te lopen. Deze volkeren bogen voor de Romeinse overmacht omdat er hen niets anders overbleef, maar in stilte bereidden zij zich voor op de grote dag waarop ze zouden kunnen terugslaan. Toen het Romeinse rijk verzwakt en verscheurd werd door de inwendige ruzies en bloedige twisten, sloeg het uur van de onderdrukte Romeinse buren...

1. - WIE KRIJGT DE KROON ?

TOEN Severius dood was, riepen de legioenen van de Rijn een van hun aanvoerders tot keizer uit. Groot was die man wel, van gestalte althans, maar hersens als die van een kip. Die reus van twee meter was eerst herder geweest, dan soldaat, officier en ten slotte generaal. Toen zijn manschappen hem het keizerlijk purper om de schouders wierpen, waren de andere legerchefs vreselijk jaloers. Waarom kregen zij de kroon niet ? Ze deden hun best om de kroon te krijgen en, op een gegeven ogenblik, waren er 29 keizertjes. Men noemde hen de « dertig tirannen. »

3. - EEN ECHTE KONINGIN

ZIJ heette Zenobia en wist wat ze wilde : de eenheid van al de Arabische landen en stammen. Zij was de dochter en de vrouw van Arabische prinsen, zij kreeg de macht in handen, breidde de grenzen van haar rijk uit tot in Mesopotamie en droeg de titel « Koningin van het Oosten ». Van haar hoofdstad, Palmyra, maakte zij een prachtige stad. Zij ontving dichters en filosofen, kende zowel de Griekse en Romeinse kultuur als die van de Arabieren. Het onvermijdelijke gebeurde, de macht van Zenobia kwam in botsing met die van Rome...

4. - AURELIANUS

HIJ moest het Romeinse Rijk verdedigen tegen de Goten en de Wandalen en rukte ook op naar Palmyra. Zenobia en haar getrouwen boden een hardnekkige weerstand, doch moesten het onderspit delven. Zenobia werd gevangen genomen en stierf (ze weigerde te eten) alvorens ze te Rome toekwam. Aurelianus bouwde versterkingen rond de Eeuwige Stad en kreeg de titel « restitutor orbis », hersteller van de wereld.

2. - ARME VALERIANUS

ONDER de druk van de Barbaren kraakten alle grenzen. Gordianus III kon de Germanen met veel moeite in toom houden. Decius sneuvelde in de strijd tegen de Goten en Valerianus werd verslagen en gevangen genomen door Sapor, koning van de Perzen. Hij werd gedood en gevild. Z'n huid werd kunstig bewerkt en opgehangen in een tempel.

5. - DE KEIZER EET GRAUWE ERWTEN

NA Aurelianus volgden nog enkele keizers die hun best deden maar het niet ver brachten. Tussen hen was er een zekere Probus, een goed man van eenvoudige afkomst. Op zekere dag, tijdens een veldslag, kwam de bevelvoerder van de Barbaren met hem onderhandelen. Probus was blootsvoets en at grauwe erwten. « Geef je over, zei Probus, anders maken we je land zo kaal als mijn schedel ! » Probus was inderdaad kaal... In 282 werd hij vermoord.

(Wordt voortgezet.)

DE MUUR VAN

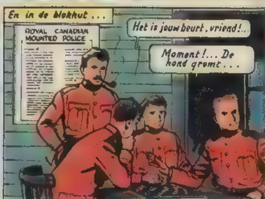
TEKST EN TEKENINGEN

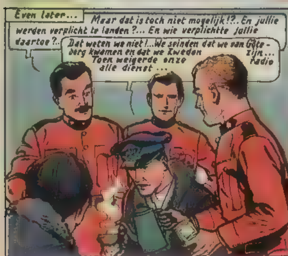

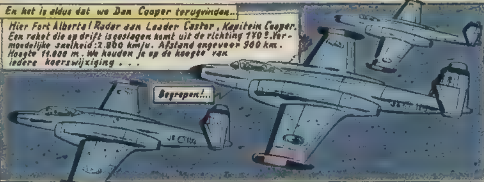

DE STILTE

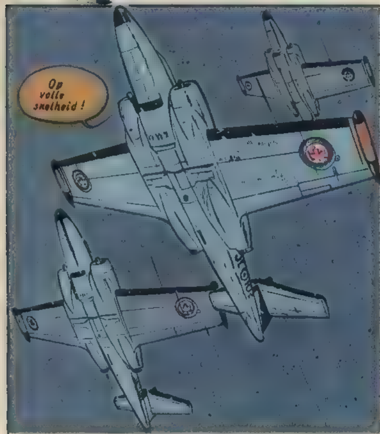
DOOR ALBERT WEINBERG

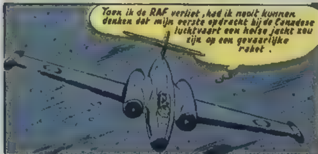

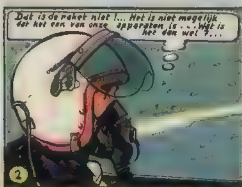

(Wordt voortgezet.)

ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE

GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

KRUIS of MUNT

Marc, die « Big » genoemd wordt door zijn vrienden, heeft samen met zijn vriend Jan, beter gekend als « Pasja », plannen gemaakt voor een avontuurlijke tocht over de Atlantische Oceaan. Het doel is Zuid Amerika, waar zij een dienst voor vliegtuig-taxis willen oprichten. Ze vinden twee vliegtuigen en ook de nodige geldschieters.

KOERS ZUIDWAARTS

IN de nachtelijke stilte klonk plotseling het brutaal geronk van een motor, gevolgd door het gezoef van een tweede motor. In de verte rolden twee lichtende strepen evenwijdig met elkaar over de lange betonnen startbaan. Het waren de toestellen van Marc en Jan. De lichtbakens van de controletoren flitsten aan.

Ietwat zenuwachtig zochten de blikken van Big de vertrouwde schijn van de wijzerplaten op het dashboard. Alles scheen opperbest in orde. De romp van het vliegtuig trilde van ongeduld. Buiten, in de schijn van een paar flauwe lampen, bewogen enkele schaduwen : een handvol journalisten en fotografen, een afgevaardigde van de petroleummaatschappij en de opgewonden, drukdoende en nutteloze publiciteitsagenten van de firma « Aquavita ». Op het voorplan de gedrukte en roerloze gestalte van de oude Lapomme. Hij keek zwijgend en met pijnlijk vertrokken gelaat toe. Ten slotte stak hij de bevende hand op ; dat was zijn afscheidsgroet aan de twee jongelui waarvan hij hield.

Marc draaide het hoofd om. Rechts van hem trilde de andere Fairchild en door het plexiglas van zijn stuurhut zag hij hoe Pasja zich rustig inzoemde.

De vingers van Big, die eerst licht trilden van opwinding en ontroering ,waren volmaakt kalm om de laatste verificaties, alvorens op te stijgen, nauwgezet uit te voeren. Met handen en voeten probeerde Big alle kommando's en drukte traag op de gashefboom. Het geronk van de motor zwol aan, werd snijdend en deed pijn aan de oren. Een ogenblik danste de naald van de toerenteller als gek dan schakelde hij beurtelings de magneto's uit, duwde de hefboom achteruit en het geronk verstilde geleidelijk. Ten slotte klonk het als het geronk van een kat die een hoge rug opzet. Marc schakelde zijn radio in en hoorde een licht geruis.

— Hier Banjo Coca Zoeloe (1) zei hij. Ik vraag de toelating om op de startbaan te komen.

— U krijgt de toelating, antwoordde de neutrale en anonieme stem van de controleur in de toren. Met warme en vriendelijke stem voegde hij er dan aan toe :

— Goede reis, Big ! Veel geluk, jongens !

De stutblokken werden weggereid. Big en Pasja wierpen een laatste blik op hun vrienden. Armen werden opgestoken, enkele zakdoeken wuifden hen een afscheidsgroet toe. Langs de radio verwittigde Pasja zijn vriend dat hij volgde. Het vliegtuig van Big kwam in beweging en rolde zwaar langs de met lichten omzoomde weg die naar de startbaan leidde. Hij remde en keerde zijn toestel naar de wind. Met het gezicht naar de donkere nacht toegekeerd, stopte hij een ogenblik voor een laatste verificatie, dan riep hij :

— Hallo, de controletoren ? Vraag toelating om op te stijgen.

— Coca Zoeloe... Clear (2).

De motor brulde, het vliegtuig trilde, sprong vooruit en reed vlugger en vlugger. Met opeengeklemde tanden zag Marc hoe de lichtbakens hem tegemoet kwamen, bliksemsnel naast hem gleden om dan achter hem, als opgeslokt door de nacht, te verdwijnen. De lichten versmolten tot een lange, dubbele streep die snel onder de vleugels door gleden. Plotseling een laatste schok. De aarde viel onder het toestel weg, als viel ze in een kuil. De sterren weerspiegelden nu in het windscherm. Big duwde de stuurstang eerst naar rechts dan naar links. Het toestel vloog in zigzaglijn als een dronkeman. Big kon twee lichten, een groen en een rood, zien die van uit de donkere diepte naar hem opstegen. Dat was Pasja !

Marc verminderde het gas, enkele sekonden later reeds was de Fairchild rechts van hem en de vertrouwde stem van Pasja klonk in het luisterapparaat :

— Alles in orde ?

— Ja alles gaat best !

— De koers ?

— 1... 9... 6... 196 graden.

★

De lange tocht begon. Als laatste oefening vooraleer de grote sprong over de Oceaan te wagen, hadden Marc en Jan besloten zonder tussenlanding tot in Dakar te vliegen. Dit was bovendien een uitstekend middel om de vliegtuigen een laatste maal te testen. De uren verliepen monotoon. In de lauwwarme atmosfeer van de stuurhut glansden de wijzerplaten zacht. Het rustige, regelmatige en krachtige geronk van de motoren wiegde de piloten. Onder de vleugels van hun toestel in een donkere kuil lag de aarde. Nu en dan dansten enkele vluchtige lichten beneden hen en schenen te wenken... Een slapende stad of een rustig dorp. Marc stipte ze onmiddellijk op z'n kaart aan. Nu en dan wisselden de twee piloten, eenzaam tussen de hemel en een ver controlestation op aarde, enkele woorden. Eindelijk begon een grijze schijn de donkere wolken in het Oosten af te knagen. Langzaam werd de horizon rose. Daar was de morgen !

— Hé, Pasja ! Ontwaak, ouwe jongen, en stijg hoger. Daar zijn de Pyreneeën.

De bergkruinen rezen uit de nevel op. Onwerkelijk leek die met sneeuw bedekte steenmassa. De bergen rezen uit de grond op als enorme stenen golven. Tegen elkaar geprest en ineengestrengeld stonden ze daar in hun eeuwige starheid, gekroond met de blauwwitte schuimrand van de gletsjers. De lucht was scherp en droog, de vliegtuigen stegen, het geronk van de motor klonk hoger en snijdender.

In het eerste heldere morgengloren lagen de rode, dorre, woeste Spaanse hoogvlakten. De Fairchilds vlogen naar de kust toe. Daar lagen witte en okergele steden langs een azuurblauwe zee. Barcelona, Valentia, Alicanta, Malaga...

De vermoeidheid begon de twee piloten te wegen. Om z'n zinnen te verzetten, begon Pasja een deel van de reusachtige voorraad sandwiches, die Lapomme hem had meegegeven, naar binnen te werken.

Tegen de middag vlogen ze boven de vlakte van Andalousië. Een steile, driehoekige monoliet rees tegen de horizon op en stak tegen de verblindende, lichte hemel zwart en strak af : Gibraltar.

Marc drukte op de stuurknuppel en het toestel helde naar bakboord. Oplettend keek de piloot naar de cijfers die op de gradenmeter van het kompas langzaam voorbij defileerden.

Hij richtte zijn toestel weer op toen het getal 180 verscheen. De wijzer schommelde, liep achteruit en bleef dan roerloos staan, het zuiden juist tegenover de lijn van de Pool.

Onder de wielen van de Fairchild schitterde de met gouden schilfers bezaaide zee en daar, aan de overkant van de Straat van Gibraltar, lag Ceuta als een lichte vlek in de rosse kustlijn van Marokko. Op de golven der zee volgden de golven van de duinen, even beweeglijk en even monotoon. Ze vlogen langs de kust vertikaal voorbij Casablanca, een witte parel in het groen fluwelen schrijn van z'n palmbossen.

Dan volgden Mogador, Agadir, Ifni, van elkaar gescheiden door woestijnen. Het was nu vreselijk warm. Het zweet parelde de piloten van het aangezicht en tekende witte groeven op het rode stof dat als plaaster op hun wangen kleefde. Op de flanken van het vliegtuig kraakte de verf en schilferde af, de motoren hijgden onder de harde met zand geladen windstoten. De schroeven roerden de hete luchtstroom om en om. Pasja vloekte als een ketter en goot het [illegible]uwe Aquavita brouwsel door de keel. Hij ontstopte de ene fles na de andere maar kon zijn dorst niet lessen. Armzalige hutten en barakken verschenen, ze stonden ineengedoken langs banen in kruisvorm aangelegd : Cap Juby.

Lange tijd nadien, als de hemel een groene glans kreeg, zagen ze Villa Cisneros uit het zand opduiken. Onder de vliegtuigen spreidde de nacht zijn floers over de aarde uit en in een gloed van purper en goud verdween de zon achter de duinen. Het was donker.

Dronken van vermoeidheid begonnen de piloten hun tweede nachtvlucht. Hun oogleden wogen loodzwaar. Om de slaap te overwinnen, begon Pasja te praten. In de luisterapparaten klonk zijn stem als een wiegelied. Marc werd er slaperig van en maakte zich ten slotte boos. Hij beval Pasja kort en goed de mond te houden. Om niet in te slapen, maakten ze ingewikkelde afwijkings-berekeningen of zongen dat horen en zien verging. De nacht duurde eindeloos lang. Soms waren ze een hallucinatie ten prooi en schrokken omdat ze vlak voor hun windscherm een hindernis zagen oprijzen. Deze bestond, gelukkig, slechts in hun verbeelding...

★

De morgen kwam als een bevrijding. Het tropisch woud gleed nu onder hun vleugels voorbij als een donkergroene stroom. De motoren waren uitstekend want zij vertoonden nog geen spoor van moeheid. De wijzer van de benzinereservoirs gleed gevaarlijk naar het nulpunt als Marc een kreet uitstootte en de arm strekte. Ginds, heel in de verte onder een matras van zware koperkleurige cumuluswolken glansde een verzilverde halve maan als een glasscherf [illegible] de zon.

— De Niger !... Dakar !

De trommelvliezen van Big werden erg op de proef gesteld door het gehuil van een zegevierende Sioux...

— Eindelijk ! kreet Pasja. Eindelijk zal ik dan een fris biertje kunnen drinken in plaats van dat stroperig vergif ! Naar de duivel met Aquavita, vergif voor Pasja !

Tien minuten later zetten de twee Fairchilds zich zacht op de betonnen landingspiste van de vlieghaven.

★

De piloten rustten drie dagen in afwachting dat het weerkundig instituut hen zou melden dat de atmosfeer gunstig was. Intussen keken ze hun toestellen nog eens na en namen ieder een « dinghy » aan boord, voor het geval zij zouden gedwongen worden op het water te landen. De morgen van de derde dag kregen ze een gunstig weerbericht. De brandstoftanks werden tot aan de rand gevuld. Terwijl het zuiderkruis aan de hemel begon [illegible] schitteren, stegen de Fairchilds vleugel in vleugel op. Onmiddellijk kwam de Oceaan. Een zelfde onrust snoerde de keel van de twee piloten toe. De teerling was geworpen. De uren die nu volgden zouden beslissend zijn. Aan het einde van de nacht, wacht hen de overwinning of de dood. Kruis of munt ?

(WORDT VOORTGEZET).

---

(1) Om hun naam te spellen gebruiken de piloten een code : Coca voor C — Banjo voor B — Zoeloe voor Z.

(2) U krijgt de toelating.

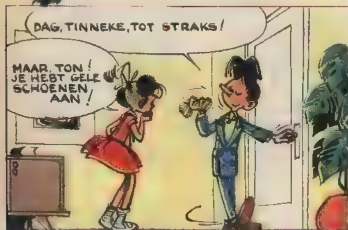
VOLGENDE WEEK :
VERLOREN IN DE NACHT

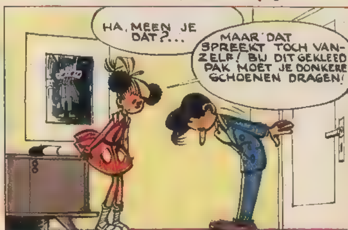

Ton en Tinneke

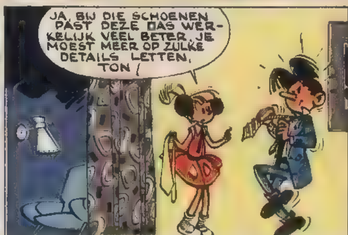

DOOR Franquin

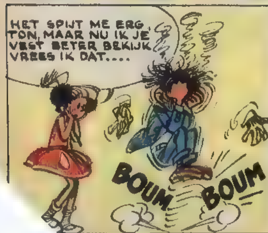

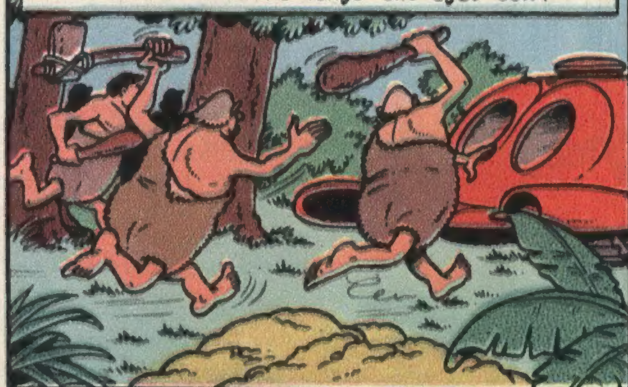

De GROENE SPLINTER

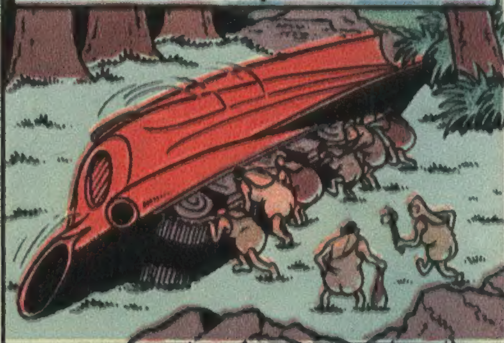
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

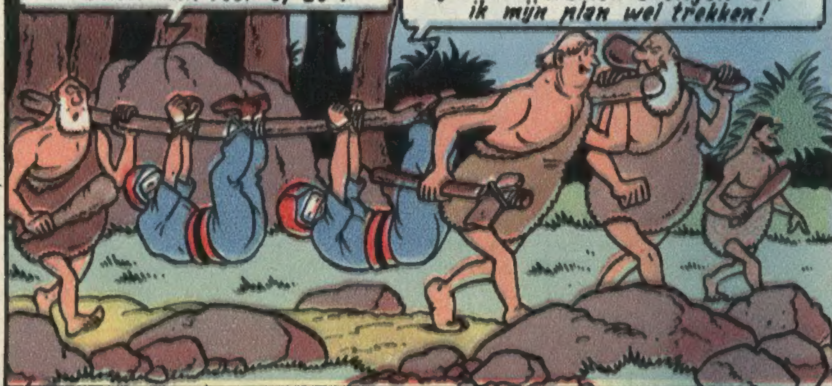
Norton en Muller rijden met hun STM 1 door het bos en worden overvallen door wilden...

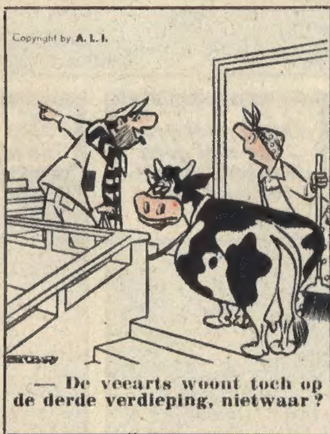

KAM RIJDT MET DE KINDERWAGEN

DAT is Kam, de olifant uit een cirkus die optreedt met de blonde artiste die naast hem staat. Is hij klaar met z'n werk, dan rijdt hij met de kinderwagen.

— De veearts woont toch op de derde verdieping, nietwaar ?

ONGELOOFLIJK EN TOCH WAAR !

DE administratieve molen maalt langzaam en... niet altijd zeker. Een Amerikaans senator moet toch nogal veel vertrouwen hebben in die molen, want hij eist dat er maatregelen zouden getroffen worden, om de schade veroorzaakt door de Franse marine op de Amerikaanse kusten, te vergoeden. Wat de Franse marine op de kusten van Amerika uitspookt? Wel... de Fransen brachten daar enige schade toe in het gezegend jaar 1801 ! We zijn werkelijk benieuwd te vernemen of er van die schadevergoeding nog iets zal terecht komen !

DE POS

DE KLM ZORGT VOOR DE TOEKOMST

DE luchtvaartmaatschappijen moeten vijftien jaar vooruit denken willen ze gelijke tred houden met de technische vooruitgang. Het jaar 1960 zal voor de burgerlijke luchtvaart het straaltijdperk inluiden en de KLM heeft nu reeds driehonderd jets besteld en vijfhonderd turboprops. Voor een jetvliegtuig rekent men per jaar 6.000.000 dollar ! Om deze enorme kosten te kunnen dragen, moet ieder jetvliegtuig per jaar dan ook een groot aantal uren vliegen en veel passagiers vervoeren.

EEN VERGISSING DIE GELD OPBRENGT !

GEORGES LOFT, een postzegelverzamelaar uit Dartfort (Kent) heeft dank zij een vergissing van de koninklijke drukkerijen, wat naar het schijnt hoogst zelden voorvalt, een mooi kerstgeschenk gekregen. Hij kocht op kerstavond een blad met 240 postzegels voor de totale som van 2 pond sterling, maar thuis gekomen stelde hij vast dat dit vel nog niet geperforeerd was. Londense handelaars verzekerden hem dat hij hun al zijn postzegels paarsgewijze (ten einde goed aan te tonen dat er tussen de postzegels geen tandjes zijn geperforeerd) kan verkopen voor het kokette sommetje van ten minste 10.000 pond sterling (1.400.000 F).

HIJ WON 181 WEDSTRIJDEN

RIK van Steenbergen won van 1943 tot en met 1956 juist geteld 181 wedstrijden. In 1956 waren het er 19 waaronder het wereldkampioenschap. Rik is thans 32 jaar en heeft nog kans een heleboel ritten te winnen en zelfs nog eens wereldkampioen te worden.

Wij wensen het hem van harte toe !

NIEUWS IN

● Een Amerikaanse ijsbr ker ontmoette in de Zu delijke IJszee de groots ijsberg welke ooit geregi treerd werd : 208 mijle lang en 60 mijlen breed.

● De langste zweefba van Zwitserland, 2.600 m werd in gebruik genome Ze verbindt Barboleusa (Gryon) en Les Chaux.

● Op IJsland wordt slechts éëns in vijf en twi tig jaar moord gepleegd. D doodstraf bestaat er niet

EN SNEEUW EN IJS

BIJNA alle landen stuurden geleerden naar de Zuidpool om aldaar, in het kader van het geofisisch jaar, opzoekingen te verrichten. Deze echo's kwamen ons ter ore :

WAT SMEREN WE OP ONZE BOTERHAM ?

HET basiskamp van de geleerden is verwarmd en daar kunnen ze ook warm eten bereiden. Tijdens hun lange tochten over sneeuw en ijs blijft de bevoorrading een probleem en zij vragen zich soms af « Wat smeren we op onze boterham ? » Inderdaad, alles bevriest er, de boter zowel als het brood. De Amerikanen zullen voor het jaar 57-58 verschillende soorten van margarine meebrengen, die zelfs bij de hevigste koude niet bevriezen en op het brood kunnen gesmeerd worden.

OP VLOOIENJACHT

EERWAARDE heer Eric Miller, kapelaan van het Brits exploratieschip « Protector », is van plan in zijn vrije tijd jacht te maken op verschillende soorten vlooien en dit in opdracht van het Natuurkundig Museum van South Kensington. Of zo'n jachtpartijtje iets zal opleveren ?

tiljon

HET KORT

Levenslange hechtenis wordt omgezet in zestien jaar.

● Op de bodem van een Russisch meer werden overblijfselen van een stad ontdekt die nu, zowat drie duizend jaar geleden, moet vergaan zijn.

● Duitsland bouwt een pipeline die Wilhelmshaven met de Ruhr zal verbinden en in 1959 in gebruik zal genomen worden. Door deze pipeline zal per jaar meer dan 20 miljoen ton petroleum stromen.

ELECTRICITEIT

HET gebeurt vaak dat je, wanneer je je elleboog stoot, een electrische schok gewaar wordt. Die kan zo erg zijn dat je vingertoppen er van tintelen. De duw tegen de elleboog veroorzaakt een drukking op de zenuw die de ruggegraat over de elleboog met de vingertoppen verbindt. Deze druk gaf de onaangename gewaarwording die je kent. Een zwakke electrische ontlading op je hand of arm zou hetzelfde gevoel veroorzaken.

WEERKUNDE EN TELEVISIE

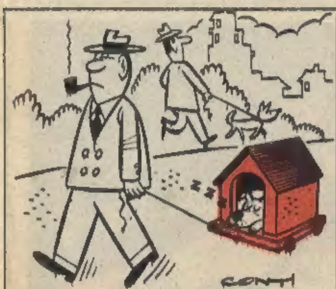

DE Amerikaanse luchtmacht adopteerde een nieuw systeem voor de transmissie van weerkundige berichten. Op het scherm van een televisietoestel verschijnt er een kaart met alle meteorologische inlichtingen en met de weersverwachtingen.

EEN TOPPUNT

TEN nadele van een verzekeringsmaatschappij werd door een onbekende dief de som van 2.500 F. gestolen. Het bedrag is gering voor een verzekeringsmaatschappij maar... de zaak kreeg een staartje omdat die maatschappij nu heeft vastgesteld niet geassureerd te zijn tegen diefstal!

De luie hond...

DAT WIST JE NOG NIET !

● *Russische geleerden stelden vast dat het niveau van de Kaspische Zee in de laatste vijf en twintig jaar ongeveer 2 meter daalde.*

● *Een Japans tuinier slaagde er in na negen jaar zoeken en experimenten een appel te kweken met scharlakenrood vlees. Hij hoopt weldra een hele boomgaard van deze appels te bezitten.*

Zijn eerste proces verbaal

JAN was geslaagd voor zijn examen van politieagent en had fier zijn mooie uniform aangetrokken. De eerste twee weken verliepen goed, er gebeurde niets. Bij het begin van de derde week maakte Jan zijn eerste proces verbaal op tegen de « onbekende » welke zijn insigne van politieagent had gegapt !

Een Weddenschap kan tot alles leiden

HET is nu negentig jaar geleden dat St.-Moritz ontdekt werd als winterparadijs. Een groep Engelsen ging toen in op het dwaas klinkend voorstel van de hotelhouder, Johannes Badrutt, om in de bergen te overwinteren. Ze wedden met Badrutt dat ze de koude niet zouden verdragen en... verloren hun weddenschap want, tegen hun verwachting, was de koude draaglijk en de winterzon heerlijk. Bruingebrand en kerngezond keerden zij naar de bleekgezichten in hun vaderland terug als een levende reclame voor de winterzon. En het is sedertdien dat de Zwitserse bergwinter heel de wereld door bekend en beroemd is geworden !

— Hij kan zich moeilijk aan het normale leven aanpassen... Wat wil je ... Na 20 jaar !...

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

10 JA : Je bent plichtbewust en het werk dat je opgelegd wordt voer je steeds gewetensvol en naar best vermogen uit. Bravo ! Je zult de sympatie en het vertrouwen van je omgeving winnen.

7 TOT 9 JA : Je bent te nauwgezet om de moeilijkheden waarmee je hebt af te rekenen niet te overwinnen. Je haspelt nooit iets af, je doet steeds je uiterste best om het zo goed mogelijk te doen.

4 TOT 6 JA : Neen, je bent niet te jong om een zekere verantwoordelijkheid te dragen. Het werk dat je opgelegd wordt, voer je trouwens steeds goed en stipt uit. Je kan met fierheid zeggen : « Je kan op mij rekenen ».

1 TOT 3 JA : Beken maar dat het niet mooi is de « karweitjes », zoals jij het heet, steeds op andermans rug te schuiven. Je bezit niet genoeg fierheid en eigenliefde, vriend. Men houdt je soms voor een domoor, een onhandige en onbekwame jongen. In werkelijkheid is dit echter niet het geval.

NUL : Je bent nog een baby ! Je bent een baby die nog geen verantwoordelijkheid nemen kan. Je bent een kleine jongen die niet weet hoe hij zich nuttig kan maken. Maak het vaste voornemen in het vervolg flinker te zijn !

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 200-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven.

24-1-57

DE AVONTUREN VAN KUIFJE
COKES IN STOCK
DOOR HERGÉ

Kuifje luisterde een zeer interessant gesprek af, als...

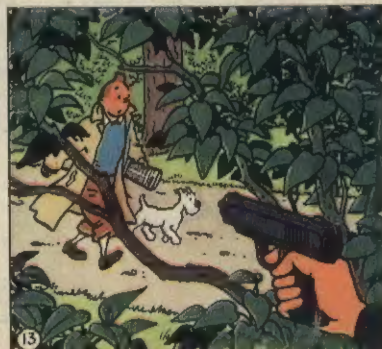

(Wordt voortgezet.)